

komme med en Forberedelse, der i mange Henseender kunde træde hindrende i veien for den endelige Ordning paa den muligst hensigtsmæssige Maade, og gjøre Beføstninger ved at udnævne Mænd for at fremkalde en Organisation, der efter et Par Aars Forløb dog væsentlig maatte forandres? Det kan der i mine Tanker fornuftigviis ikke være Tale om. Men siger man saa, hvorfor da overhovedet være ved dette Forhold? Det ærede Medlem fra Wro (Steenstrup), som særligt fremhævede dette, maa erindre, at jeg, da jeg udtalte mig over Lovforslaget ved 1ste Behandling, erklærede, at man enten slet ikke skulde vedtage Lovforslaget, eller ogsaa ganske omordne det; jeg fremdrog navnlig to Hovedpunkter, det ene, at man ikke kunde affasse Lønnen, og det andet, at man ikke kunde overlade Sogneraadet Valget, og naar disse Punkter bleve forandrede, var min væsentligste Indvending fjernet. Nu er Spørgsmaalet, om ikke den nuværende Tilstand dog paa mange Steder opfattes paa en saa forskjellig Maade, at det kunde have sin Nytte at give visse Regler, og om der ikke var Et og Andet i den nuværende Tilstand, der kunde trænge til en lille Forbedring. Det beder jeg de ærede Medlemmer at erindre, at der jo ikke er Tale om Andet end at skabe en Lov i en Overgangsstand, der forhaabentlig kun vil være i saa Aar, og som tager den nuværende Tilstand som Grundlag og kun giver Forbedringer i enkelte Punkter. Sinder man det ikke Umagen værd at være derved, saa skal jeg ikke tage mig det meget nær, jeg skal ikke sørge derover; dette Arbejde have vi gjort saa samvittighedsfuldt og godt, som vi have kunnet; men dersom Folkethinget efter med overvældende Majoritet at have henviist Sagen til et Udvalg, nu vilde komme og sige: Nei, det har ikke været Meningen, at der skulde komme Noget ud deraf, saa høier jeg mig for denne Beslutning; men jeg kan ikke negte, at det vilde overraske mig meget, om ærede Medlemmer vilde følge de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og for Wro (Steenstrup) i deres Opfattelse af Situationen. Jeg seer ikke Andet, end at Thinget, naar det ned sætter et Udvalg med saa

stort Fleertal, overhovedet maa ønske, at den henviste Sag skal prøves, for at man skulde see at faae noget Brugeligt ud deraf, og det er dette ringe og svage Forsøg, som vi have gjort; vi troe ikke, at det er noget stort Mesterskuffe, men at det dog muligviis indeholder adskillige Forbedringer. Der er af det ærede Medlem for Wro bleven særligt klaget over, at vi vare gaaede ned til en Sum af 50 Rd. Jeg haaber, at det ærede Medlem har seet efter i Betænkningen, hvorledes alle de nye Lønninger væsentligst netop holde sig til dette som Maximum, og at det er aldeles undtagelsesviis, at der er ansat en høiere Lønning. Jeg indrømmer ham fuldkomment, at det er en egen Sag f. Ex. med Hensyn til Marstal, men jeg vil gaae langt videre end han. Marstal har sit By- og Landdistrict, og jeg vil sige, at der ubetinget er Anledning til i denne Kreds at ansætte en Politibetjent, og ikke at overdrage et saa overordentlig vanskeligt og besværligt Hverv som det, han skildrede os, til en Sognefoged. Derved slipper man ganske naturligt ud af Vanskeligheden; men vil man ikke gaae denne Vej, kan man jo ansætte flere, der kunne dele Byrden; det er den Udvei, man gaaer overalt paa Landet i de store Sogne, og i mange Sogne i Kjøbenhavns Amt er ganske det samme Tilfældet. Befolkningen er saa tæt, den Opgave, der stilles Politiet, er saa vanskelig, at der maatte være Grund til paa Steder, hvor der nu ikke er noget Politi ansat, allerede nu at ansætte Politibetjente, som deels kunde samvirke med Sognefogderne, deels aldeles træde istedetfor dem. Paa de Steder, hvor der begaaes store Forseelser, hvor Forbrydernes Tal er meget betydeligt, hvor Conflicten mellem de forskjellige Dele af Befolkningen er stærk, maa man være forberedt paa at gaae til det Slags Udgifter, som man ikke behøver paa andre Steder. Lad os paa alle de Steder af Landet, som ere under saadanne overordentlige Forhold, jo før jo hellere faae et stærkere Politi, fordi Trangene virkelig er stor dertil; men dette kan man ikke opstille som Regel for de øvrige Dele af Landet. Jeg vil med Fornøielse gaae ind paa en Forhøielse af de 50 Rd.; jeg har selv i Udvalget været af den Formening, at det var nødvendigt at for-